

koordinere initiativerne for de ressourcer, der i øvrigt er til rådighed, og som sætter én i stand til inden for sin egen institutions rammer at bidrage til centeret over sin egen institutionelle forskningsmæssige prioritering.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at rette en misforståelse hos forslagsstillerne i forhold til det strategiske miljøforskningsprogram. Miljømedicin er faktisk en integreret del af det program, der drejer sig om human miljøforskning, det såkaldte humane delprogram i det strategiske miljøforskningsprogram.

Når der altså ikke er nogen speciel cigarkasse – pengekasse – ovre i Miljø- og Energiministeriet, der skal forestå den specielle forskning inden for miljømedicin, er det, fordi det er en integreret del i det strategiske miljøforskningsprogram, som jo også gerne skulle ses i sammenhæng med den koordination, der finder sted i Sundhedsministeriets Miljømedicinske Forskningscenter.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at vi i forbindelse med udarbejdelsen af et nyt miljøforskningsprogram, der skal afløse det nuværende strategiske miljøforskningsprogram, skal sikre os, at dette miljømedicinske område kommer med. Det er også udgangspunktet for den skrivegruppe, der i øjeblikket forsøger at samle trådene fra det nuværende program til en viderereførelse af et kommende program, hvorunder man også har reproduktion og allergi som indsatsområder.

Når det drejer sig om det forskningsområde, som SF har rejst i forbindelse med debatten i dag, må jeg altså sige, at vi har en god koordination.

Ser vi på den internationale forskning, EU's rammeprogrammer, må jeg også rette en misforståelse her: Vi har allerede sikkerhed for, at miljømedicin indgår under det nuværende fjerde rammeprogram i EU.

Det har været højt prioriteret fra dansk side at sikre os, at miljø og sundhed kom med i det fjerde rammeprogram, og jeg ser bestemt ikke nogen grund til, at vi skulle slække på det danske krav om, at det område også skal styrkes. Vi havde gerne set, at der også i det fjerde rammeprogram var flere ressourcer til miljø og sundhed, menneske og natur, men jeg vil gerne love her ved debatten i dag, at vi fra Forskningsministeriets side vil intensivere arbejdet for at sikre, at det får et øget omfang i det femte rammeprogram.

Alt i alt må jeg sige, at det er et godt beslutningsforslag, SF har fremsat. Tingene er allerede sat i gang, og derfor ser jeg ingen grund til, at Folketinget skulle træffe beslutning om noget, der allerede finder sted, men siger tak for lejligheden til over for Folketinget at kunne præsentere de initiativer, der allerede er sat i gang på området.

Lis Greibe (S):

Det er jo ikke første gang, at SF fremsætter et beslutningsforslag, der i sin ordlyd har til hensigt at udnævne partiet til at være den store redningsplanke.

Det er heller ikke første gang, det er nødvendigt at fortælle SF, at der ikke er noget, der skal reddes hjem. Regeringen er ikke ude på dybt vand, og den har fuld kontrol over sejladsen. Kursen er stukket ud, og jeg er sikker på, at den fører i en retning, som også SF kan være tilfreds med.

Jeg kan være meget enig med SF i, at forskning for mennesket er uhyre vigtig. Det er også en rigtigt konstateret sørgelig kendsgerning, at miljøfaktorer er skyld i, at der fortsat afdækkes nye alarmerende sundhedsmæssige tilstande: Luft-, vand-, mad- og arbejdsmiljøpåvirkninger; ja, vi lever livet farligt. Det værste er, at vi ofte først bliver klar over det, når det er for sent.

I bemærkningerne til forslaget har SF nævnt eksempler på, at man har konstateret en usædvanlig udvikling. Det drejer sig om faldende fertilitet og øget testikelkræft hos mænd. Jeg går ud fra, det er tilfældigt, at det er mandesygdomstegn, der nævnes, men jeg er da enig i, at der er fremkommet nye alarmerende tal inden for de nævnte områder.

Sørgeligt nok kunne SF også let have opremset en lang, lang liste af unisexproblemer forårsaget af miljøpåvirkninger, og i øvrigt kan faldende fertilitet jo også være en trist følgevirkning for kvinder, når det er et fælles ønske hos et par at få et barn.

Mennesket har pådraget sig mange forureningsfølgervirkninger, og det er bydende nødvendigt at have disse i bagehovedet, når vi vurderer miljøindsats. Det gælder såvel indsats for at beskytte miljøet som indsats for at genoprette skader, der er forårsaget af fortidens synder. Begge former for indsats bør baseres på viden, og det er derfor meget tilfredsstillende, at regeringen har styrket forskningsområdet.

Forskning af høj kvalitet kan være med til at løse en lang række sociale, miljømæssige og